

Άλλο «Ρεαλισμός» – άλλο Υποταγή!

του Θανάση Κ.

Ένας-ένας διανοούμενοι της Αριστεράς (και της Προόδου) – οι περισσότεροι των οποίων ανακάλυψαν τις «αρετές» του ΣΥΡΙΖΑ, όταν άρχισε η **κάμψη** του ΣΥΡΙΖΑ – βγαίνουν και ζητούν να «λύσουμε τα ελληνοτουρκικά, με μπούσουλα και οδηγό την Συμφωνία των Πρεσπών»...

Μάλιστα!

Δηλαδή **να τα δώσουμε όλα, να τελειώνουμε...**

Αυτό μας λένε!

* Μια πρώτη αντίρρηση θα μπορούσε να είναι ότι, απλούστατα, με τη Συμφωνία των Πρεσπών **ΔΕΝ λύσαμε κάποιο «γεωπολιτικό»** πρόβλημα.

–Μάλλον **δημιουργήσαμε ένα νέο** πρόβλημα, αφού τώρα ήλθε η σειρά της Βουλγαρίας να αμφισβητήσει τη «**μακεδονική γλώσσα**» των Σκοπίων...

–Και της Αλβανίας να αμφισβητήσει την «**εθνότητα των Μακεδόνων**», πολ-λοί των οποίων δηλώνουν... «**Αλβανοί!**» Και ήδη ετοιμάζονται να ανοίξουν πλήρως τα σύνορά τους, πράγμα που σημαίνει ότι όλο το δυτικό τμήμα της χώρας **θα ανήκει τυπικά** στα Σκόπια, αλλά θα «**ενσωματώνεται**» όλο και περισσότερο στη γειτονική Αλβανία.

Ενώ κάτι αντίστοιχο έχει αρχίσει να γίνεται και με το ανατολικό τμήμα της χώρας, όπου οι Σλαβομακεδόνες «**ανακαλύπτουν**» και πάλι

τη **«βουλγαρική εθνική ταυτότητα»** των γονιών τους και «ενσωματώνονται» σιγά-σιγά στη γειτονική Βουλγαρία...

Κι έτσι μας πρόκυψε μια χώρα **«Βόρειο-μακεδόνων» που αποτελείται από ...Βουλγάρους και Αλβανούς!**

Μια χώρα που μπήκε στο NATO, την ώρα που το NATO ουσιαστικά κηρύσσεται **«κλινικά νεκρό»**...

Μια χώρα, για την ένταξή της οποίας στην ΕΕ υπάρχουν **ισχυρά βέτο**...

Μια χώρα που της έχουμε εμείς αναγνωρίσει **«μακεδονική εθνική ταυτότητα»** (την οποία αμφισβητούν όλο και περισσότεροι κάτοικοί της) και **«μακεδονική γλώσσα»** την οποία αμφισβητεί ένας ακόμα γείτονάς τους, η Βουλγαρία...

Αυτό το **τερατούργημα** το ονόμαζαν... **«λύση»!**

«Λύσαμε» μια **εκκρεμότητα** – όχι ένα πρόβλημα – και μετατρέψαμε μια εκκρεμότητα από το παρελθόν σε ένα **πρόβλημα για το μέλλον**...

Γιατί μια χώρα που αποσυντίθεται από τις εσωτερικές εθνοτικές διαφορές της, **δεν** πρόκειται να μείνει έτσι για πολύ...

Ιδιαίτερα όταν όλος ο περίγυρός της **αποσταθεροποιείται**...

Λύσαμε μια «εκκρεμότητα», η οποία στα σοβαρά **δεν αφορούσε κανένα** (εκτός από κάποια «διπλωματικά κατεστημένα» στην Ευρώπη) και τη «λύσαμε» κάνοντας **μείζονες παραχωρήσεις**, κόντρα στη θέληση του Ελληνικού λαού...

Και τώρα μας προτείνουν τα «λύσουμε» με τον **ίδιο** τρόπο ένα πρόβλημα υπαρκτό και **μεγάλο**, έχει **γεωπολιτικές** διαστάσεις οι οποίες ενδιαφέρουν τους πάντες και εμπλέκουν όλο και περισσότερους...

Μας ζητούν να λύσουμε με **πλήρη υποχώρηση και τα ελληνοτουρκικά**, όταν κατά της Τουρκίας και του ρόλου της έχουν στραφεί **όλες** οι χώρες της περιοχής μας, αλλά και αρκετές μεγάλες χώρες **πέραν** της γειτονιάς μας...

Σε μια τέτοια στιγμή, μας ζητάνε να πάμε **να υποχωρήσουμε πλήρως** απέναντι στις τουρκικές αξιώσεις. **Θαυμάστε «ρεαλισμό»**...

«Πανηγυρίζουν» που υποχωρήσαμε στις **αντι-ιστορικές εμμονές** του πιο **αδύναμου** κρατιδίου της περιοχής μας.

Και ζητούν πλέον να υποχωρήσουμε πλήρως στις **επεκτατικές αξιώσεις** του πιο **ισχυρού** (και πιο αποσταθεροποιητικού) κράτους της περιοχής μας.

Ίσα-ίσα τη στιγμή που ο επικίνδυνος γείτονάς μας – η Τουρκία – **δημιουργεί πολλούς και ορκισμένους – εχθρούς εναντίον του...**

Οι άνθρωποι αυτοί έχουν μια πολύ νοσηρή ιδέα για το τι **είναι** «πολιτικός ρεαλισμός»...

Νομίζουν ότι «ρεαλισμός» είναι **να... υποχωρείς πάντα, απέναντι σε όλους!**

–Θεωρούν ότι «ρεαλισμός» είναι να υποχωρείς απέναντι σε αδύναμα κράτη – γιατί «δεν έχεις να φοβηθείς τίποτε» απ’ αυτά...

–Και θεωρούν επίσης «ρεαλισμό» να υποχωρείς απέναντι σε **ισχυρά** κράτη – γιατί δεν μπορείς να αντισταθείς στις επιδιώξεις τους...

Με δύο λόγια, πιστεύουν ότι ρεαλισμός είναι... **να υποχωρείς πάντα, απέναντι σε όλους – και χωρίς πολλά-πολλά!**

Φυσικά Πολιτικός Ρεαλισμός είναι **εντελώς διαφορετικό** πράγμα:

–Σου υποδεικνύει **πώς να κερδίζεις**, ακόμα κι όταν δεν είσαι ο ισχυρότερος.

(**Δεν** σου επιβάλλει να υποχωρείς σε... ανίσχυρους).

–Σου διδάσκει πώς να δημιουργείς «**συντελεστές ισχύος**» (κι όχι μόνο στρατιωτικής – αλλά τελικά ΚΑΙ στρατιωτικής), για να εξουδετερώσεις τις πιέσεις ή τις απειλές των αντιπάλων σου.

–Να φτιάχνεις **ισορροπίες ισχύος**, όταν μπορείς και να εκμεταλλεύεσαι **ανατροπές συσχετισμών**, όταν συμβαίνουν.

–Να δημιουργείς **συμμάχους** και «**ερείσματα**», απέναντι σε πραγματικές απειλές.

–Να **εξουδετερώνεις τα «ισχυρά σημεία»** των αντιπάλων σου και να **εκμεταλλεύεσαι τα λάθη** τους...

Όταν χρειάζεται να **κερδίζεις χρόνο**, κι όταν μπορείς να **εκμεταλλεύεσαι τη στιγμή**.

Να δημιουργείς **πλέγμα ισορροπιών**, μέσα στο οποίο εσύ να νοιώθεις ασφαλής κι ο αντίπαλός σου να αναγκάζεται να εγκαταλείψει τα σχέδια του εναντίον σου...

Ο Πολιτικός Ρεαλισμός είναι **προϋπόθεση** να ζει ένα κράτος σε συνθήκες Ασφάλειας, Ευημερίας και – πάνω απ’ όλα – **Ελευθερίας!**

Ο Ρεαλισμός **δεν είναι άλλοθι μόνιμης ΥΠΟΤΑΓΗΣ!**

Κι όμως, κάποιοι που φλέγονται από την επιθυμία να **συνθηκολογήσουμε παντού** και πάντα και απέναντι σε όλους, επιμένουν να **«σερβίζουν» την υποταγή ως δήθεν «ρεαλισμό»!**

Και για να το επιτύχουν, διαστρεβλώνουν τα πάντα:

* Διαστρεβλώνουν την **Ιστορία**: Επικαλούνται, για παράδειγμα, οδυνηρές ήττας – **αλλά ποτέ εντυπωσιακές νίκες** – από την διαδρομή του νεοελληνικού κράτους.

— Θυμίζουν την Μικρασιατική Καταστροφή του 1922 ή τον «ατυχή» Ελληνοτουρκικό Πόλεμο του 1897. Όπου έγιναν όλα τα πιθανά και απίθανα πολιτικά και στρατιωτικά σφάλματα...

Ξεχνούν όμως τους **Βαλκανικούς Πολέμους**, όταν η τότε Ελλάδα **υπερδιπλασιάστηκε** πολεμώντας την Οθωμανική Τουρκία που ήταν **συντριπτικά μεγαλύτερη** και «ισχυρότερη» (από όλες τις απόψεις τότε)...

—Φυσικά, σύμφωνα με τη «λογική» τους, η Ελλάδα **δεν** θα έπρεπε να είχε αντισταθεί ούτε στην Ιταλική επίθεση του 1940! Απέναντι στην **ασύγκριτα ισχυρότερη Μουσολινική Ιταλία** – και τη στιγμή που **όλη η Ευρώπη σαρώνονταν** από τον «άξονα».

Ευτυχώς, τέτοιες φωνές **δεν ακούστηκαν τότε!**

* Διαστρεβλώνουν και την **παγκόσμια Ιστορία**:

Μικρά έθνη και φαινομενικά **αδύναμα** κράτη αντιστάθηκαν επιτυχώς κατά **πολλαπλασίων** αντιπάλων. Και πρόσφατα και παλαιότερα...

— Το **Ισραήλ** κατατρόπωσε το σύνολο των Αράβων που πάσχιζαν να το σβήσουν από το χάρτη επί 70 χρόνια! Οι συμβατικοί συσχετισμοί ήταν συντριπτικά σε βάρος του. Κι όμως τους κατατρόπωσε σε **τέσσερις** πολέμους.

—Η **Ιρλανδία** κατάφερε, πριν 90 χρόνια, να κερδίσει την Ανεξαρτησία της από την γειτονική Μεγάλη Βρετανία. Και έκτοτε να επιτύχει σπουδαία αναπτυξιακά επιτεύγματα.

—Η **Φινλανδία** κατάφερε αντέξει στις πιέσεις όλων των γειτόνων της: των Σουηδών και κυρίως – των Ρώσων. Πέρασε μια μεγάλη περίοδο ως χώρα **«μειωμένης κυριαρχίας»**, αλλά ανέκτησε την Ανεξαρτησία της. Και σήμερα είναι μια υποδειγματική χώρα...

–Η **Πολωνία** σαρώνονταν επί αιώνες, πότε από τους Σουηδούς, πότε από τους Ρώσους και πότε από τους Πρώσους. Κάποια στιγμή κι από τους Γάλλους...

Κι όχι μόνο άντεξε, αλλά την κρίσιμη στιγμή **έσωσε** την Βιέννη – και την κεντρική Ευρώπη – από την σαρωτική επίθεση των Οθωμανών.

Όλοι οι λαοί που θέλουν να πάρουν τη μοίρα τους στα χέρια τους, βρίσκουν τον τρόπο – εκμεταλλεύονται τις ευκαιρίες, αξιοποιούν συμμαχίες – και το καταφέρνουν.

Μικροί ή μεγάλοι. Έναντι ισχυρών ή πανίσχυρων.

Οι υπόλοιποι, απλώς αναζητούν **προσχήματα υποταγής** και τα βρίσκουν.

Μένοντας στο **περιθώριο** και καταλήγοντας στα **«αζήτητα»** της Ιστορίας...

Όσοι εισηγούνται σήμερα την Υποταγή, εν ονόματι ενός **ψευδεπίγραφου** «ρεαλισμού» της Υποταγής, που δεν έχει **καμία σχέση** με την πραγματικότητα, ούτε με την Ιστορία – ούτε με την Ελληνική, ούτε με την παγκόσμια, ούτε με την πρόσφατη, ούτε με την παλαιότερη – είναι αυτό ακριβώς:

Κήρυκες της Υποταγής και της αυτό-παραίτησης του Ελληνικού λαού!

Επικαλούνται πράγματα που οι ίδιοι **δεν** πολύ-καταλαβαίνουν:

–Όπως την **Ευρώπη**. Η οποία είναι κοιτίδα των **εθνικών** κοινωνιών, των **εθνικών** κρατών και των εθνικών πολιτισμών. Όχι του...«εθνομηδενισμού»!

–Επικαλούνται την **Ενωμένη Ευρώπη**, που έχει νόημα όταν στηρίζεται στην **αλληλεγγύη** ανάμεσα στα μέλη της. Όχι στην **εγκατάλειψη** των μελών της που κινδυνεύουν από έξω-ευρωπαϊκά κράτη. Αυτό οδηγεί στη **διάλυση** της Ευρώπης!

–Επικαλούνται το «διάλογο» για να λυθούν τα διεθνή προβλήματα. Ξεχνούν βέβαια, ότι ο «διάλογος» **από μόνος του** ουδέποτε έλυσε προβλήματα μεταξύ κρατών.

Οι μεγάλες διπλωματικές συμφωνίες, που άντεξαν στο χρόνο έγιναν **μετά από Πολέμους ή στη διάρκειά τους**. Κάθε φορά που επιχειρήθηκε να αντιμετωπιστεί επεκτατική χώρα με «διάλογο» και **«κατευνασμό»**, δεν απότρηκε ο Πόλεμος. Επισπεύσθηκε ο Πόλεμος...

(Η Συμφωνία του Μονάχου, το 1938 είναι το πιο γνωστό παράδειγμα. Αλλά **δεν** είναι το μόνο...)

* Όσοι διακηρύσσουν σήμερα το «ρεαλισμό της Υποταγής» απέναντι στην Τουρκία, **δεν** φέρνουν την Ειρήνη.

Φέρνουν είτε τον **Πόλεμο** μian ώρα αρχύτερα είτε το **διαμελισμό** της χώρας (είτε και τα δύο)...

Εδώ που βρισκόμαστε **δεν** υπάρχει «εύκολη λύση». Ούτε πολιτική **δίχως ρίσκο**.

Δεν είναι καθόλου προφανές «τι πρέπει να κάνουμε»...

Ξέρουμε όμως, τι **ΔΕΝ πρέπει να κάνουμε**: Πρέπει να απορρίψουμε τους κήρυκες της Υποταγής! Αυτοί μας φέρνουν **πιο κοντά σε αυτό που όλοι θέλουμε να αποφύγουμε**...

(Κάποιοι απ' αυτούς είναι απλώς «θολωμένοι», αλλά – τουλάχιστον – καλοπροαίρετοι.

Άλλοι, όμως, είναι **λιγότερο «αθώες»** περιπτώσεις – αν αναλογιστούμε **από πού** χρηματοδοτούνται κάποια «ιδρύματα», που διεκδικούν **«συμβουλευτικό ρόλο»** στην Εξωτερική Πολιτική της χώρας, αλλά βρίσκονται στο **pay roll ξένων κυβερνήσεων**.

Να τα λέμε κι αυτά...).

Πηγή : <http://www.antibaro.gr/>